

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 7 af Frank Aaen (EL) og Jes Lunde (SF) (se foran) forkastedes, idet 12 (SF og EL) stemte for, 97 (S, V, KF, DF, CD, RV, FP og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.52

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til økologilov.

Af fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 4/11 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Margot Torp (S):

Vi skal have fødevarer, vi kan stole på, og vi skal have fødevarer, vi ikke skammer os over at spise. Dette forslag til en samlet økologilov opfylder disse betingelser, nemlig at vi kan have tillid til, at økologiske varer også er økologiske.

Vi glæder os over, at økologerne selv i stigende grad inddrager dyrevelfærden i deres produktion, og økologimærket er en god garanti for, at der ikke er brugt plantegifte, stråforkortere og kunstgødning ved produktionen, for blot at nævne nogle af de stoffer, vi med en økologisk produktion kan undgå at få i maden.

Denne garanti er det kun staten, der kan udstede og kontrollere. Det er en meget værdifuld ordning, som økologer i andre lande misunder os.

For 20 år siden, da økologi var noget, en lille håndfuld mennesker beskæftigede sig med, hørte jeg en historie om en gartner. Han sorte-

rede gulerødder i 2 bunker: De lige og pæne i bunken for førsteklases gulerødder og de skæve og ormædte i bunken for økologiske, og så kunne han få halvtreds øre mere pr. kilo. Om historien er sand eller ej, ved jeg ikke, men den illustrerer med al tydelighed behovet for, at vi skal kunne have tillid til økologiske grøntsager.

Mistilliden var det økologiske landbrugs og gartneris største fjende i pionerårene, en mistillid, som af det traditionelle landbrug og gartnerierhverv blev udlagt helt forkert. Man mente, at når forbrugerne ikke købte økologiske produkter, var det, fordi de ikke var interesserede i at spise økologisk.

De senere års udvikling har eftertrykkeligt manet denne opfattelse i jorden. Vi mister faktisk eksportmuligheder, fordi vi producerer for få økologiske varer i dag. Forbrugerne vil gerne have rene og sunde fødevarer, men de vil have garanti for ikke at blive taget ved næsen.

Socialdemokratiet er tilfreds med, at der i økologiloven lægges op til skrappe sanktioner over for de producenter, der snyder på vægten. De hører ikke hjemme i det gode selskab, og jeg tror, at det er en effektiv sanktion at sætte dem udenfor i en kortere eller længere periode.

Vi glæder os også over, at alle øvrige led i handelen med økologiske fødevarer med den her nye lov kan rammes af sådanne sanktioner. En distributør eller forhandler bør ikke kunne mærke sine varer økologiske, hvis de ikke er det. Og her er det rimeligt, at der gælder de samme regler som for producenterne.

Med hensyn til sammensætningen af Det Økologiske Fødevareråd vil jeg gerne understrege, at det for mig er vigtigt, at økologerne som minimum har en ligelig repræsentation i forhold til det konventionelle landbrug. Det kan godt være, at det er 1980'ernes hetz mod det økologiske landbrug, der stadig sidder mig i blodet, men der er ingen grund til at give repræsentanterne for det økologiske landbrugs konkurrenter større indflydelse på, hvordan denne konkurrence udmønter sig.

Vi lægger også vægt på, at ministeren virkelig bruger Det Økologiske Fødevareråd, så rådet bliver hørt i alle væsentlige sager, der vedrører den økologiske fødevarerproduktion, herunder også i vidt omfang anvendelsen af EU-forskrifter. Vi har med tilfredshed bemærket, at loven giver ministeren mulighed for under visse betingelser at fravige bestemmelser fra EU på økologiområdet.